

Mál nr. 80/2024.

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Hundatrygging.

Gildissvið vátryggingar.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 22. febrúar 2024, ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V dags. 18. mars 2024, ásamt fylgiskjöllum.
3. Viðbótarathugasemdir M, dags. 15. apríl 2024 ásamt fylgiskjali.
4. Viðbótarathugasemdir V, dags. 19. apríl 2024.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M sé eigandi tíkurinnar X. Tíkin sé ættbókarfærð og ætlunin hafi verið að nýta hana til ræktunar. M hafi þá keypt hundatryggingu ásamt valkvæðri afnotamissistryggingu vegna X. Fyrirliggjandi eru tvær tjónstilkynningar vegna X. Í fyrsta lagi tilkynning dags. 17. ágúst 2023 þar sem fram kemur að X hafi greinst með brot í hægri mjaðmakúlu sem hafi í kjölfarið verið fjarlægð með aðgerð. Í öðru lagi tjónstilkynning dags. 6. febrúar 2024 þar sem fram kemur að X hafi greinst með óafturkræfa blindu á vinstra auga. Í málskoti kemur fram að vegna þessa sé X ekki lengur ræktunarhæf og því telji M að réttur til bóta úr afnotamissistryggingu sé til staðar. Vísar M m.a. í auglýsingu um vátrygginguna þar sem segi að ef hundur sé tryggður afnotamissistryggingu fái eigandi bætur tapi hundurinn eiginleikum sínum til kynbótaræktunar. Fyrir liggur að V hefur hafnað kröfu M á grundvelli þess að í skilmálunum sé tæmandi talið hvaða atvik leiði til bótaskyldu og blinda falli ekki þar undir. Í viðbótarathugasemdum sínum áréttar M að tíkin hafi verið valin sem ræktunartík og tryggingin tekin ef eitthvað kæmi upp sem ylli því að ekki væri hægt að setja á hana og rækta undan henni. Það sé nú orðin raunin, ekki aðeins vegna blindu heldur einnig brots á mjaðmakúlu og tíkin sé nú ekki einu sinni sýningarhæf.

Í svörum V til nefndarinnar kemur fram að í skilmálum séu taldar upp með tæmandi hætti þær ástæður sem leiði til bótaskyldu komi til þess að hundur tapi eiginleikum sínum til kynbótaræktunar. Blinda og brot í mjaðmakúlu séu ekki þar á meðal og sé bótaskylda því ekki fyrir hendi. Hvað blinduna varði liggi þess utan ekki fyrir hvort hún sé meðfædd, en félagið greiði ekki bætur vegna atvika sem komu til fyrir gildistöku vátryggingar.

Álit.

M byggir kröfu sína á því að X sé nú óhæf til ræktunar og hljóti bótaskylda úr afnotatryggingu því að vera fyrir hendi. Í skilmálum afnotamissistryggingar hundatryggingar M hjá V er gildissvið hennar afmarkað nánar. Þar kemur fram í gr. 1.3 að V greiði hlutabætur vegna ræktunarhunds sé staðfest af dýralækni að nánar tilgreind tilvik eigi við. Er þar í fyrsta lagi, í stafliðum a) - c) um að ræða atriði er varða frjósemi sem slíka. Í d) lið kemur fram að hlutabætur greiðist sé hundur óhæfur í ræktun vegna mjaðmaloss eða liðbólgu í mjaðmalið að nánari skilyrðum uppfylltum. Í e) lið kemur fram að hlutabætur greiðist sé hundur óhæfur í ræktun vegna misvaxtar í olnboga eða liðbólgu í olnboga að nánari skilyrðum uppfylltum. Verður að túlka skilmála afnotamissistryggingarinnar svo að bótagreiðsla vegna þess að ræktunarhundur nýtist ekki eins og fyrirhugað var komi aðeins til falli tjónsatvik undir skilgreiningu framangreindra stafliða. Vátryggingin nái því ekki fortakslaust til afnotamissis ræktunarhunds heldur sé gildissvið hennar nánar afmarkað í stafliðum a) – e). Þar sem ekki verður séð að tilvik X falli undir neinn framangreindra liða hefur M því ekki sýnt fram á rétt sinn til bóta.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr afnotamissistryggingu hundatryggingar hjá V.

Reykjavík, 16. maí 2024.

rafræn undirskrift

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir